

и на старцы те, който вѣха дошли на врѣхъ нѣгъ: като на разбойника ли илѣзохте съ ѡрѣжїе, и съ тоаги да ме фанете;

53 Ката дѣнь вѣхъ съ васъ въ цѣрква та и не прострѣхте рѣцѣ те си на мене: но това ѣ време то ваше, и власть та тѣмна.

54 И като го фанѣха, забѣдоха го и вовѣдоха го въ двѡратъ архїерѡвъ, и Пѣтръ идеше слѣдъ нѣгъ ѿ далече.

55 И наклѡдоха ѡгнь на средъ двѡратъ, и като седѣха ѡни зѣднѡ, седеше и Пѣтръ по средъ нѣхъ.

56 И като го видѣ ѣднѡ рабѣна че седеше при ѡгньатъ, погледнѡ на него, и рече: и тоа кеше съ него.

57 И Пѣтръ се ѡфжри ѿ нѣгъ, и рече: жѣно, не знамъ го.

58 И по малко време, видѣ го дрѣгъ, и рече: и ты си ѿ нѣхъ, а Пѣтръ рече: человекѣ, не самъ.

59 И като заминѡ колко ѣдинъ часъ, дрѣгъ нѣкой надрѡвъ се джржеше, и говореше: воистиннѡ и тоа кеше съ него: защото ѣ Галїлеанинъ.

60 И рече Пѣтръ: человекѣ, не знамъ що говоришъ, и аѣте, като іѡще дѣмаше тои това, и пѣтелѡ попеѡ.

61 И ѡжрнѡсе Гдѣ та по-

гледѡ на Петра: и смысли Пѣтръ слово то Господне, какъ-вѡто цю мѡ рече: зашѡ доклѣ не попеѡ пѣтелѡ, ще да се ѡфжришъ ѿ мене три пѣти.

62 И илѣзе вжнъ (Пѣтръ) и плакѡ горѣхъ.

63 И ѡниѡ мѣжїе който джржѣха Исуса, рѣдѣха мѡ се и вѣеха го:

64 И като го покрѣха, вѣеха го по лицѣ то и пѣтаха го, и говорѣха: прорѡчестввай, кой ѣ што те ѡударѣ;

65 И дрѣги много хвѡлы говорѣха на врѣхъ него.

66 И като сжмнѡ, собрѡхасѡ старцы те, и забѣдоха го на собѡратъ свой.

67 И говорѣха мѡ: кажи ни, ако си ты Христѡсъ; и рече имъ: ако ви кажемъ, не ще да повѣрѡвате:

68 И ако въ попѣтамъ, не ще да ми ѡговѡрите нито ще да ме пѣстите.

69 Ѣ сегѡ на тамъ Сынъ человекѣскїй ще да сѣдѣ ѿ дѣсна та странѡ на-сила та Бжїѡ.

70 И сѣчки те рѣкоха: ты ли си прочее Сынъ Бжїї; а тои рече: вѣе говори те самъ ѡзъ.

71 И ѡни рѣкоха: цю ни трѣбѡва іѡще свидѣтелство; нѣ самѣ чѡхмѡ ѿ ѡустъ та мѡ.